

Geschilleninstantie Huisartsenzorg Kamer West

Referentie: 20210029/HAW

UITSPRAAK

Inzake

Mevrouw [naam]
Wonende te [plaats]
Klaagster
gemachtigde: mr. A.A.M. Kroon-Jongbloed

tegen

Mevrouw [naam], waarnemend huisarts
te [plaats]
Verweester
gemachtigde: mr. T.A.M. van Oosterhout

DE PROCEDURE

Middels een brief heeft klagster een klacht ingediend jegens verweerster.

Klagster heeft op 19 juli 2021 de geschillencommissie Huisartsenzorg Kamer West (hierna verder te noemen: de (geschillen)commissie schriftelijk gemachtigd alle relevante gegevens betreffende de klacht op te vragen.

Verweerster en klagster zijn gehoord op basis van een schriftelijke procedure van hoor en wederhoor.

De geschillencommissie heeft kennisgenomen van en zal beslissen op basis van de volgende en tussen partijen gewisselde stukken:

- de klacht met toelichting van klagster ontvangen op 28 maart 2021;
- de aanvullingen op de klacht van klagster ontvangen op 21 juni 2021 en 14 september 2021;
- de aanvullende informatie van klagster van 15 juli 2021;
- het medisch dossier ontvangen op 7 oktober 2021;
- het verweerschrift van verweerster ontvangen op 12 oktober 2021;
- de repliek van klagster ontvangen op 5 november 2021;
- de dupliek van verweerster van 27 december 2021.
- de aanvulling op de dupliek van verweerster ontvangen op 29 december 2021.

In haar vergadering van 17 januari 2022 heeft de geschillencommissie besloten op basis van de schriftelijke stukken tot een uitspraak te komen. De uitspraak is vastgesteld op 17 januari 2022.

SAMENVATTING VAN DE KLACHT

Klagster verwijt verweerster, waarnemend huisarts, in de kern weergegeven:

1. dat zij, hoewel klagster daar geen toestemming voor had gegeven, het medisch dossier van haar zoon, waarin eenzijdige en privacygevoelige informatie is opgenomen, aan de ex-partner van klagster, [naam] heeft verstrekt, waarmee zij zich niet als een goed hulpverlener heeft gedragen.
2. dat zij ten onrechte op 18 december 2020 een zorgmelding heeft gedaan bij Veilig Thuis over de thuissituatie van de zoon zonder dat daarvoor een redelijke grond voor was en bovendien zonder het toepassen van het beginsel van hoor- en wederhoor;
3. dat zij ten onrechte aan Veilig Thuis heeft doorgegeven dat klagster een verzoek tot overdracht van het medisch dossier van de zoon zou hebben gedaan naar de nieuwe huisartsenpraktijk in de nieuwe woonplaats van het gezin van klagster;

4. dat zij zonder het principe van hoor-en wederhoor toe te passen in haar melding aan Veilig Thuis is afgegaan op slechts de mededelingen van de ex-partner van klaagster over de zoon;
5. dat zij aanvankelijk heeft geweigerd om een huisbezoek te brengen aan het gezin van klaagster om haar kinderen te onderzoeken waarmee zij klaagster de mogelijkheid heeft onthouden om het negatieve beeld dat van het gezin van klaagster bij Veilig Thuis was ontstaan te herstellen. Hoewel verweerster vervolgens concludeerde dat er geen aanwijzingen waren van lichamelijke en/of psychische mishandeling heeft zij deze conclusie niet meegenomen in haar afwegingen en toetsing alvorens zij op 18 december 2020 haar melding deed aan Veilig Thuis.

1. DE FEITEN

De geschillencommissie gaat uit van de volgende als vaststaand aangenomen feiten:

- 1.1 Klaagster en haar zoon [naam] (hierna te noemen : de zoon), geboren op XX XX 2014, waren vanaf 28 juli 2017 patiënt in de praktijk van mevrouw [naam] waar verweerster als waarnemend huisarts werkzaam is.
- 1.2 Klaagster en de vader van de zoon, [naam], zijn in 2015 gescheiden. Beide ouders hebben het ouderlijk gezag over de zoon.
- 1.3 Klaagster is getrouwd met de heer [naam] met wie zij drie kinderen heeft. Klaagster is dan ook moeder van vier kinderen.
- 1.4 In september en oktober 2020 zijn twee anonieme meldingen bij Veilig Thuis binnengekomen over het gezin van klaagster.
- 1.5 Klaagster en haar gezin zijn medio november 2020 verhuisd van [plaats] naar [plaats].
- 1.6 Verweerster en mevrouw [naam] hebben op 18 december 2020 een zorgmelding gedaan bij Veilig Thuis. De zoon had op dat moment zijn hoofdverblijf bij klaagster.

2. TOELICHTING OP DE KLACHT

De klacht houdt zakelijk en samengevat het volgende in:

- 2.1 Klaagster werd in september en oktober 2020 geconfronteerd met twee anonieme zorgmeldingen over haar gezin bij Veilig Thuis. Klaagster vermoedt dat haar ex-partner, [naam], de anonieme melder is. Klaagster heeft verweerster in oktober 2020 gevraagd haar kinderen te onderzoeken om deze melding te kunnen ontkrachten.

- 2.2 Klaagster heeft zich echter op geen enkele wijze gesteund gevoeld door verweerster. Verweerster heeft na een verzoek daartoe op 30 oktober 2020 aanvankelijk geweigerd de kinderen te onderzoeken. Om klaagster ervan te overtuigen dat het noodzakelijk was om de kinderen te onderzoeken heeft zij zich genoodzaakt gezien te melden dat er bij de zoon problemen waren met bedplassen, buikpijn en slecht slapen. Bij een onderzoek dat verweerster hierna tijdens een huisbezoek op 4 november 2020 heeft verricht heeft verweerster geconstateerd dat er geen aanwijzingen waren voor lichamelijke of psychische mishandeling van de kinderen maar tot klaagsters verbazing heeft zij vervolgens zelf ook een melding gedaan bij Veilig Thuis.
- 2.3 Voor klaagster is het geheel onduidelijk waarop verweerster die melding heeft kunnen baseren; daartoe bestond geen enkele grond. Daarbij heeft verweerster geen contact met klaagster opgenomen om de mogelijke melding te bespreken; verweerster had het beginsel van hoor en wederhoor moeten toepassen. Wel heeft verweerster contact opgenomen met de heer [naam].
- 2.4 Klaagster is in november 2020 met haar gezin verhuisd naar [plaats]. Verweerster heeft ten onrechte in de melding aan Veilig Thuis doorgegeven dat het medische dossier van de zoon aan de huisarts in [plaats] moest worden overgedragen. Dat verzoek gold slechts voor haar en haar drie andere kinderen. Klaagster acht het van grote onzorgvuldigheid dat verweerster hiervan is uitgegaan zonder dit bij klaagster na te vragen.
- 2.5 Verweerster is steeds volstrekt afgegaan op onjuiste informatie en mededelingen van de vader van de zoon, de heer [naam]. Zo heeft de vader onder meer gezegd dat de zoon gedurende 10 maanden niet naar school is geweest en niet buiten mocht spelen. Verweerster had dit aan klaagster moeten voorleggen. Verweerster heeft de heer [naam] voorts, zonder toestemming van klaagster, het medisch dossier van de zoon toegestuurd, hoewel verweerster ervan op de hoogte was dat de heer [naam] dat medisch dossier wilde gebruiken in een juridische procedure tussen haar en de heer [naam]. Het dossier bevatte eenzijdige en privacy gevoelige informatie over klaagster.
- 2.6 Als gevolg van het handelen van verweerster heeft klaagster schade geleden. Klaagster heeft noodgedwongen juridische hulp moeten inschakelen om zich te verweren in de gerechtelijke procedures die de heer [naam] tegen klaagster heeft aangespannen na de Veilig Thuis melding. De advocaatkosten bedragen inmiddels € 15.000,00 die klaagster van verweerster vordert. Daarnaast vordert klaagster immateriële schadevergoeding van € 5.000,00 vanwege het leed dat klaagster en haar gezin door toedoen van verweerster is aangedaan. Als gevolg van de Veilig Thuis melding is er een raadsonderzoek gestart naar het gezin van klaagster hetgeen erg veel onrust en het risico op imago schade heeft gegeven.

3. HET VERWEER

Het verweer houdt zakelijk en samengevat het volgende in:

- 3.1 In het najaar van 2019 kwam verweerster voor het eerst in contact met het gezin van klaagster. In die periode is sprake geweest van huiselijk geweld door de echtgenoot van klaagster waarop klaagster de politie heeft ingeschakeld. Veilig Thuis is door de politie bij het gezin betrokken. De politie heeft in die periode verweerster en de praktijkhoudend huisarts benaderd om hun zorgen uit te spreken over de veiligheid van het gezin. Het gezin had te maken met overbelasting door de intensieve zorg voor een kind met een zeer kwetsbare gezondheid. Na een operatie is de gezondheid van het kind aanzienlijk verbeterd en ging het beter met het gezin van klaagster.
- 3.2 Verweerster heeft op 30 oktober 2020 een huisbezoek gebracht aan het gezin van klaagster nadat klaagster had laten weten dat er sprake was van een noodsituatie. De situatie betrof twee anonieme meldingen bij Veilig Thuis. Klaagster vermoedde dat de anonieme meldingen afkomstig waren van haar ex partner, de heer [naam], met wie zij in een juridische procedure was verwickeld om het hoofdverblijf van de zoon naar hem te doen wijzigen. Klaagster had een vertrouwensarts van Veilig Thuis niet binnengelaten vanwege zorgen over haar kwetsbare kind gedurende de COVID pandemie en de kansen op een mogelijke besmetting. Om die reden ging de zoon ook een periode niet naar school. Verweerster werd geïnformeerd over het voornemen van klaagster om met het gezin naar [plaats] te verhuizen waar meer ruimte zou zijn voor de kinderen en het risico op een besmetting kon worden verkleind. Klaagster verzocht verweerster op dwingende wijze de kinderen in het kader van de Veilig Thuis meldingen te onderzoeken op lichamelijk letsel. Verweerster heeft klaagster laten weten hierover eerst advies in te willen winnen.
- 3.3 Verweerster heeft hiervoor contact opgenomen met de KNMG (Koninklijke Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst) die haar afraadde als vertrouwensarts op te treden omdat haar de expertise hiertoe ontbreekt en het risico bestond op het schaden van de vertrouwensband tussen verweerster en het gezin van klaagster. Verweerster heeft klaagster hiervan op de hoogte gebracht en te kennen gegeven dat zij de kinderen niet zou onderzoeken als vertrouwensarts maar zij, als hun huisarts, de kinderen uiteraard zou onderzoeken bij eventuele medische klachten.
- 3.4 Klaagster heeft verweerster vervolgens te kennen gegeven dat de kinderen last hadden van lichamelijke klachten. De zoon zou last hebben van bedplassen en buikpijn. Op 4 november 2020 heeft verweerster wederom een huisbezoek gebracht aan het gezin van klaagster en ditmaal de kinderen onderzocht vanwege mogelijke lichamelijke klachten zoals door klaagster was beschreven. Verweerster constateerde geen bijzonderheden bij het onderzoek maar was wel extra oplettend vanwege het nachtelijk bedplassen van de zoon en zijn psychosociale gesteldheid. Met klaagster werd afgesproken dat

verweerster na zes weken telefonisch contact zou opnemen om de klachten van de zoon te bespreken.

- 3.5 Verweerster werd door Veilig Thuis gevraagd om schriftelijke vragen over het gezin van klaagster te beantwoorden. Verweerster is hiertoe als bij het gezin betrokken professional gehouden. Verweerster heeft de antwoorden op de vragen voorgelegd aan klaagster. Klaagster weigerde haar toestemming te geven voor het verstrekken van een deel van de informatie aan Veilig Thuis. Na overleg met de KNMG en Veilig Thuis heeft verweerster, in het belang van de kinderen, de relevante informatie desondanks verstrekt.
- 3.6 Vanaf dat moment heeft verweerster geen contact meer kunnen krijgen met klaagster. Verweerster heeft van 25 november tot 16 december 2020 vele malen tevergeefs getracht klaagster per telefoon, per email en middels een huisbezoek te bereiken. Klaagster verwijt verweerster dat zij geen hoor en wederhoor heeft toegepast maar verweerster heeft alle pogingen gedaan om klaagster om een toelichting of een reactie te vragen. Klaagster heeft zelf ieder contact met verweerster of de praktijk afgehouden.
- 3.7 Omdat verweerster klaagster niet meer kon bereiken, er sprake was van een plotselinge verhuizing en er zorgen waren om de structurele onveiligheid van de kinderen en met name de zoon hebben verweerster en de praktijkhoudend huisarts op 18 december 2020 na advies en overleg met het KNMG en Veilig Thuis zelf een melding gedaan bij Veilig Thuis. Verweerster is naar haar eigen oordeel hierbij zorgvuldig te werk gegaan en heeft gehandeld conform de Meldcode Kindermishandeling en huiselijk geweld. Zij heeft het stappenplan van de Meldcode zorgvuldig doorlopen en alle stappen goed afgewogen. Met betrekking tot de zoon waren er zorgen over mogelijke loyaliteitsproblemen tussen de ouders, onttrekking aan medische zorg, een onrustige thuissituatie en stagnatie van zijn ontwikkeling.
- 3.8 Op 10 december 2020 kwam in de praktijk een verzoek binnen tot overdracht van de medische dossiers van klaagster en haar kinderen naar de praktijk van de opvolgend huisarts in [plaats]. Omdat verweerster waarnemend huisarts is kan zij een dergelijk verzoek niet controleren. Op 31 december 2020 ontdekte de praktijkhoudend huisarts echter dat het verzoek niet voor de zoon was gedaan maar alleen voor klaagster en haar andere drie kinderen. In de melding aan Veilig Thuis is dit op 12 januari 2021 meteen gerectificeerd. Het dossier van de zoon was toen nog niet overgedragen.
- 3.9 Op 5 januari 2021 heeft de ex-partner van klaagster en vader van de zoon, de heer [naam], het medisch dossier van de zoon bij de praktijk van verweerster opgevraagd. Omdat klaagster en de vader samen het ouderlijk gezag over de zoon uitoefenen was verweerster gerechtigd het dossier aan de vader te verstrekken. Hier is geen toestemming van klaagster voor nodig. Het is verweerster niet duidelijk welke privacy gevoelige informatie in het dossier van de zoon zou staan. In het dossier is slechts informatie opgenomen die relevant is voor de somatische en psychosociale gezondheid

en ontwikkeling van de zoon. Vanwege de kwetsbaarheid van het gezin is ook sociaal maatschappelijk relevante informatie in het dossier van de zoon genoteerd. Van eenzijdige informatie is geen sprake.

- 3.10 Verweerster is van mening dat alle klachtonderdelen van klaagster ongegrond dienen te worden verklaard. Zij heeft zorgvuldig, conform de professionele standaard gehandeld zoals van een redelijk handelend en redelijk bekwaam huisarts verwacht mag worden. De schade die klaagster stelt te hebben geleden kan verweerster dan ook niet worden toegerekend en dient ook bij gebrek aan een causaal verband afgewezen te worden.

4. BEOORDELING DOOR DE GESCHILLENCOMMISSIE

- 4.1 Op de arts-patiënt relatie zijn de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek inzake de Wet op de geneeskundige behandelingsovereenkomst (WGBO) van toepassing. Deze bepalingen leggen de hulpverlener de verplichting op om bij zijn werkzaamheden de zorg van een goed hulpverlener in acht te nemen en daarbij te handelen in overeenstemming met de op hem rustende verantwoordelijkheid, voortvloeiend uit de voor hulpverleners geldende professionele standaard.
- 4.2 Voor de beoordeling van deze klacht heeft de geschillencommissie in het bijzonder acht geslagen op de WGBO en KNMG-Meldcode *kindermishandeling en huiselijk geweld* en het daarbij horende 5 stappenplan, te weten:
1. *in kaart brengen van signalen;*
 2. *overleggen met een collega (eventueel Veilig Thuis raadplegen of een deskundige op het gebied van letselduiding);*
 3. *gesprek met de betrokkenen;*
 4. *weging van het huiselijk geweld of de kindermishandeling. Bij twijfel altijd Veilig Thuis raadplegen;*
 5. *beslissen over melden en/of hulp organiseren.*
- 4.3 Ingevolge artikel 7:454 van het Burgerlijk Wetboek (BW) is een zorgaanbieder verplicht om een dossier in te richten met betrekking tot de behandeling van de patiënt. Daarin dient hij onder meer aantekeningen bij te houden van de gegevens omtrent de gezondheid van de patiënt en de uitgevoerde verrichtingen. Bij het beoordelen van het handelen van verweerster gaat de commissie uit van hetgeen is vastgelegd in het journaal (lees: dossier) van de huisarts, tenzij er redenen zijn om aan de juistheid daarvan te twijfelen.
- Klachtonderdeel 1
- 4.4 Klaagster verwijt verweerster dat zij, hoewel klaagster daar geen toestemming voor had gegeven, het medisch dossier van haar zoon, waarin eenzijdige en privacygevoelige informatie is opgenomen, aan de ex-partner van klaagster heeft verstrekt, waarmee zij zich niet als een goed hulpverlener heeft gedragen.

- 4.5 Vaststaat dat klaagster en de vader van de zoon, de heer [naam], gezamenlijk het ouderlijk gezag hebben over de zoon. Hierdoor was verweerster gerechtigd en verplicht om het medisch dossier van de zoon aan de vader op diens verzoek, te verstrekken. Van daarin opgenomen eenzijdige of privacy gevoelige informatie is de commissie ook niet gebleken. De commissie heeft geconstateerd dat in het medisch dossier uitslatingen van de vader zijn opgenomen die ook als zodanig zijn genoteerd. Deze subjectieve notities en informatie dienen niet verward te worden met constatering en bevindingen van de huisarts zelf. Verweerster is gerechtigd om notities in het dossier op te nemen naar aanleiding van contacten met ouders van minderjarige patiënten, zo ook met de vader van de zoon. De commissie acht dit klachtonderdeel ongegrond.

Klachtonderdeel 2

- 4.6 Klaagster verwijt verweerster dat zij ten onrechte op 18 december 2020 een zorgmelding heeft gedaan bij Veilig Thuis over de thuissituatie van de zoon zonder redelijke grond en zonder het toepassen van het beginsel van hoor- en wederhoor.
- 4.7 Vooraf merkt de commissie op dat de KNMG Meldcode *kindermishandeling en huiselijk geweld* professionals helpt om goed te reageren bij signalen van dit soort geweld. Zorgverleners zijn verplicht tot het gebruik hiervan bij vermoedens van geweld in huiselijke kring. Het is niet de taak van de zorgverlener, in dit geval verweerster, om aan waarheidsvinding te doen; bij vermoedens en signalen dient er een melding te worden gedaan.
- Die signalen waren ook aanwezig. Bij de zoon was sprake van bedplassen, buikpijn en slaapproblemen die konden duiden op een mogelijk loyaliteitsconflict en ontwikkelingsproblemen. Ondanks herhaalde pogingen lukte het verweerster niet om in contact te komen met klaagster. Verweerster heeft het stappenplan van de Meldcode doorlopen en herhaaldelijk overleg gevoerd met haar collega, de praktijkhoudend huisarts en zij heeft tevens met een jurist van de KNMG als ook met een arts van Veilig Thuis haar zorgen gedeeld en advies gevraagd. Pas hierna heeft zij, in het belang van de zoon en het gezin van klaagster, een melding gedaan.
- 4.8 Klaagster verwijt verweerster dat zij in de fase voorafgaand aan de melding niet heeft overlegd met klaagster en het beginsel van hoor en wederhoor niet heeft nageleefd. Uit het dossier maakt de commissie op dat verweerster in de periode van 25 november 2020 tot 16 december 2020 meer dan tienmaal tevergeefs heeft getracht klaagster telefonisch te spreken. Ook heeft verweerster getracht per email contact te krijgen met klaagster en is getracht een huisbezoek te brengen. De commissie is dan ook van oordeel dat verweerster meer dan voldoende haar best heeft gedaan om in overleg te treden met klaagster. Dat verweerster om die reden stap 3 van de Meldcode niet heeft kunnen uitvoeren (*“gesprek met betrokkenen”*) kan niet aan verweerster worden tegengeworpen.

Bij de afweging tussen het belang van het kind en het doorlopen van deze stap 3 uit de Meldcode, heeft verweerster het eerste terecht laten prevaleren.

De commissie begrijpt dat het niet kunnen bereiken van klaagster de zorgen bij verweerster over het welzijn van de zoon hebben doen toenemen waardoor het moment van de melding bij Veilig Thuis door verweerster eveneens te billijken is. De commissie acht dit klachtonderdeel ongegrond.

Klachtonderdeel 3

4.9 Klaagster verwijt verweerster dat zij ten onrechte aan Veilig Thuis heeft doorgegeven dat klaagster een verzoek tot overdracht van het medisch dossier van de zoon zou hebben gedaan naar de nieuwe huisartsenpraktijk in de nieuwe woonplaats van het gezin van klaagster.

4.10 Klaagster en haar gezin zijn medio november 2020 verhuisd van [plaats] naar [plaats]. De praktijk van de collega van verweerster ontving daarna een verzoek tot overdracht van de medische dossiers van het gezin van klaagster naar de praktijk van de nieuwe huisarts in [plaats].

De commissie is van oordeel dat het verweerster niet verweten kan worden dat zij er aanvankelijk vanuit ging dat de medische dossiers van alle vier de kinderen van klaagster dienden te worden overgedragen; ook de oudste zoon, die op dat moment 7 jaar oud was, was immers meeverhuisd. Echter, als waarnemend huisarts kon zij dit soort verzoeken niet controleren.

Van een daadwerkelijke overdracht van het dossier van de zoon is het niet gekomen aangezien verweerster tijdig ontdekte dat het verzoek niet het dossier van de oudste zoon betrof. Verweerster heeft dit meteen gerectificeerd in het meldformulier aan Veilig Thuis. De commissie is van oordeel dat slechts sprake was van verwarring maar dat dit niet leidt tot enig verwijtbaar handelen van verweerster en acht ook dit klachtonderdeel ongegrond.

Klachtonderdeel 4

4.11 Klaagster verwijt verweerster dat zij zonder hoor-en wederhoor toe te passen in haar melding aan Veilig Thuis is afgegaan op mededelingen van de ex-partner van klaagster over de zoon.

4.12 Wat dit klachtonderdeel betreft verwijst de commissie naar hetgeen zij heeft overwogen in 4.7 en 4.8 betreffende klachtonderdeel 2. De commissie is ook op basis van het medisch dossier van de zoon van oordeel dat verweerster, nadat zij gedurende drie en een halve week vele malen tevergeefs heeft getracht om per telefoon, e-mail en een huisbezoek contact te krijgen met klaagster om de aan haar gedane mededelingen over de zoon te toetsen, op juiste gronden haar melding bij Veilig Thuis heeft kunnen en moeten doen. Verweerster kan er dan ook geen verwijt van worden gemaakt dat zij geen hoor en wederhoor heeft toegepast. Dat sprake zou zijn van een melding enkel op

basis van mededelingen van de ex partner van klaagster is de commissie niet gebleken. De commissie acht dit klachtonderdeel gelijk aan klachtonderdeel 2 ongegrond.

Klachtonderdeel 5

- 4.13 Klaagster verwijt verweerster dat zij aanvankelijk heeft geweigerd om een huisbezoek te brengen aan het gezin van klaagster om haar kinderen te onderzoeken waarmee zij klaagster de mogelijkheid heeft onthouden om het negatieve beeld dat van het gezin van klaagster bij Veilig Thuis was ontstaan te herstellen. Hoewel verweerster vervolgens concludeerde dat er geen aanwijzingen waren van lichamelijke en/of psychische mishandeling heeft zij deze conclusie niet meegenomen in haar afwegingen en toetsing alvorens zij op 18 december 2020 haar melding deed aan Veilig Thuis.
- 4.14 Klaagster heeft verweerster op 30 oktober 2020 verzocht om een spoedvisite te brengen vanwege een noodsituatie. Verweerster heeft het gezin van klaagster op die dag meteen bezocht. Klaagster heeft verweerster toegelicht dat de noodsituatie bestond uit een anonieme melding bij Veilig Thuis om welke reden Veilig Thuis een huisbezoek bij klaagster wilde laten afleggen om de kinderen door een vertrouwensarts te laten onderzoeken. Klaagster heeft dat bezoek niet toegestaan omdat zij vanwege een kind met een kwetsbare gezondheid gedurende de COVID pandemie, liever geen vreemden wilde toelaten in haar huis. Klaagster heeft verweerster tijdens deze spoedvisite verzocht het onderzoek te verrichten. Verweerster heeft klaagster laten weten dat zij eerst advies in wilde winnen bij de KNMG voordat zij zou overgaan tot een dergelijk onderzoek. Het KNMG heeft verweerster afgeraden om de taak van vertrouwensarts op zich te nemen en geen onderzoek te doen; verweerster mist hiervoor de expertise en het zou de behandelrelatie kunnen schaden met klaagster en haar gezin. Verweerster heeft klaagster hierna van haar beslissing in kennis gesteld en de kinderen om die reden niet onderzocht. Van een weigering om een huisbezoek te brengen was dan ook geen sprake; verweerster heeft meteen gereageerd op het verzoek van klaagster om een spoedvisite te brengen. Verweerster heeft adequaat gereageerd door, na advies van de KNMG, aan klaagster te kennen te geven dat zij niet als vertrouwensarts zou kunnen optreden maar de kinderen, als hun huisarts, slechts zou kunnen onderzoeken als daadwerkelijk sprake was van klachten.
- 4.15 Klaagster heeft toegelicht dat zij verweerster vervolgens heeft gemeld dat er bij de kinderen sprake was van bedplassen, buikpijn, en slaapproblemen. Verweerster heeft op 4 november 2020 wederom een huisbezoek gebracht aan klaagster en de kinderen onderzocht vanwege die klachten. Nadien heeft klaagster gesteld dat zij de klachten van de kinderen heeft gefingeerd om een huisbezoek door verweerster af te dwingen. De commissie acht die handelwijze uiterst kwalijk. Verweerster heeft gehandeld zoals verwacht mag worden van een redelijk handelend en redelijk bekwaam huisarts door op 4 november 2020 wederom een huisbezoek te brengen. Na enkele weken heeft verweerster getracht de klachten betreffende het bedplassen en de slaapproblemen met name betreffende de zoon met klaagster te bespreken. Klaagster heeft echter ieder

contact met verweerster afgehouden en vermeden, waarna verweerster een melding heeft gedaan bij Veilig Thuis. Voor de verwijten van verweerster heeft de commissie geen enkele grond gevonden, integendeel. Ook dit klachtonderdeel acht de commissie dan ook ongegrond.

Resumerend

- 4.16 De commissie is van oordeel dat verweerster zich als een goed handelend en bekwaam zorgverlener voor klaagster en de zoon heeft gedragen. Uit het medisch dossier van de gezinsleden van klaagster maakt de commissie op dat verweerster telkens weloverwogen heeft gehandeld en zorgvuldige afwegingen heeft gemaakt in haar contacten met en over het gezin van klaagster naar Veilig Thuis. Zij heeft daarbij meerdere keren advies gevraagd aan collega's en deskundigen en bestaande meldcodes gevolgd. Verweerster heeft gehandeld zoals van een redelijk handelend en redelijk bekwaam huisarts mag worden verwacht.

5. DE GEVORDERDE SCHADEVERGOEDING

Klaagster vordert een schadevergoeding van in totaal € 20.000,00. Nu het geschil ongegrond is verklaard, komt de commissie niet toe aan een beoordeling van de gevorderde schade en dient deze reeds daarom te worden afgewezen.

DE UITSpraak

De commissie verklaart alle klachtonderdelen ongegrond

Deze beslissing is genomen door:

De heer mr. A.R.O. Mooy, voorzitter

Mevrouw drs. K. van Heusden, huisarts, lid op voordracht van de Landelijke Huisartsen Vereniging/Ineen

Mevrouw drs. G.M. Joppe, huisarts, lid op voordracht van de Landelijke Huisartsen Vereniging/Ineen

De heer mr. G.J. Bloemendal, lid vanuit patiëntenperspectief

Mevrouw M. Verhoeven, lid vanuit patiëntenperspectief

bijgestaan door mw. mr. J.C. Quint, plaatsvervangend secretaris.

Eindhoven, 22 februari 2022

namens de commissie:

De heer mr. A.R.O. Mooy, voorzitter.